

บทที่ 5 ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

บทนี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาเชิงปริมาณโดยแบ่งการรายงานเป็น 2 เรื่อง คือ (1) การศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และ (2) การศึกษาข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่ รายละเอียดของผลการศึกษา มีดังต่อไปนี้

การศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ของจังหวัดนนทบุรี ดังรายละเอียดของระเบียบวิธีที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 2

ตัวแปรในการศึกษาประกอบด้วย 7 ตัวแปรดังนี้

- 1) คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น
- 2) ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น
- 3) ทัศนะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น
- 4) ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร
- 5) ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น
- 6) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น
- 7) ความคิดเห็นต่อรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

การศึกษาในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในองค์การปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ของจังหวัดนนทบุรีในเรื่องระดับการพัฒนาของท้องถิ่น ปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น และรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นดังกล่าว ปัจจัยเหล่านี้จะพิจารณาจาก คุณสมบัติเฉพาะของผู้ปฏิบัติงาน ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน ทัศนะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น และความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร กล่าวได้ว่า ตัวแปรที่ 5, 6 และ 7 เป็นตัวแปรหลักในการศึกษา และตัวแปรที่ 1 ถึง 4 เป็นตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ผู้วิจัยเชื่อว่าคุณสมบัติเฉพาะของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันจะมีผลต่อตัวแปรอื่น ๆ ทั้งหมดแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังเชื่อว่า ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น และความคิดเห็นต่อรูปแบบการปกครองท้องถิ่น จะถูกกำหนดโดยความรู้ของ

ผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น ทักษะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น และความ
คิดเห็นต่อการทำงานที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ของ
ตัวแปรทั้งหมด พิจารณารายละเอียดของสมมุติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากเส้นโยง
ในตัวแบบการศึกษาที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 2

ในการรายงานผลการศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัย
ได้แบ่งการรายงานออกเป็น 2 ส่วน คือ

(1) **ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ** ส่วนแรกของการรายงานเป็นการพิจารณาตัวแปร
ที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ 4 ตัวแรก เรียงตามลำดับ พร้อมกับทำการเปรียบเทียบตามคุณสมบัติ
ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้าใจในตัวแปรที่ผู้วิจัยเชื่อว่ามีผลต่อตัวแปรหลักใน
การศึกษา สำหรับ 3 ตัวแปรหลักที่เหลือจะพิจารณาในส่วนของรายงานผลตามวัตถุประสงค์

(2) **การศึกษาคำว่าวัตถุประสงค์** ส่วนที่สองเป็นการรายงานผลที่ค้นพบตามวัตถุประสงค์
ของการศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงาน โดยแสดงความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานใน 3 ด้าน คือ ด้าน
ระดับการพัฒนาของท้องถิ่น ด้านปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น และ ด้านรูปแบบในการปกครอง
ท้องถิ่น พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นดังกล่าว

ในการรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอธิบายตัวแปรในการศึกษาทั้งหมด และใช้สถิติอนุมาน ได้แก่ t-Test และ
F-Test ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ประกอบกับวิธีการของ
Scheffe เพื่อดูรายละเอียดของความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่เกิดขึ้น ในการทดสอบความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรได้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ในการทดสอบ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบ

ส่วนนี้เป็นการพรรณนาตัวแปร 4 ตัวแรก เรียงตามลำดับ พร้อมกับทำการเปรียบเทียบตัวแปร
เหล่านั้นตามคุณสมบัติเฉพาะของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น พิจารณาในส่วนของพื้นที่ที่ปฏิบัติงาน ตำแหน่ง ระดับ
ตำแหน่ง งานที่สังกัด ประเภทงาน ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในกรทำงาน และระยะเวลาที่
เข้ามาทำงานในท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ อบค. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทั่วไป ระดับตำแหน่ง 3-5 สังกัดสำนักงานปลัด ทำงานประเภทบริหารงานทั่วไป จบปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 5 ปี และมีระยะเวลาในการทำงานในท้องถิ่น ไม่เกิน 1 ปี รายละเอียดในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 จำนวนและร้อยละของคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่

คุณสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของหน่วยงาน		
- เทศบาล	33	28.9
- สุขาภิบาล	20	17.5
- อบค.	58	50.9
- อบจ.	3	2.6
รวม	114	100.0
ตำแหน่ง		
- ปลัด อบค./ปลัดสุขาภิบาล	18	16.4
- หัวหน้าส่วน	39	35.5
- เจ้าหน้าที่ทั่วไป	53	48.1
รวม	110	100.0
ระดับ		
- ต่ำกว่า 2	36	34.5
- 3-5	30	43.4
- 6 ขึ้นไป	23	22.1
รวม	104	100.0
งานที่สังกัด		
- สำนักปลัด	55	50.0
- ส่วนการคลัง	30	27.3
- ส่วนโยธา	15	13.6
- ส่วนสาธารณสุข	4	3.6
- ส่วนทะเบียนราษฎร	3	2.7
- ส่วนอื่น ๆ	2	1.8
รวม	109	100.0

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

คุณสมบัติ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของงาน		
- บริการประชาชน	37	32.5
- บริหารงานทั่วไป	47	41.2
- วิชาการ	7	6.1
- ทำหลายอย่าง	23	20.2
รวม	114	100.0
ระดับการศึกษา		
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	47	41.2
- ปริญญาตรี	59	51.8
- ปริญญาโท	8	7.0
รวม	114	100.0
ประสบการณ์ในการทำงาน		
- 1 ปีและต่ำกว่า	17	15.0
- 2-5 ปี	26	23.1
- มากกว่า 5 ปี	70	61.9
รวม	113	100.0
ระยะเวลาในการทำงานในท้องถิ่น		
- 1 ปีและต่ำกว่า	47	41.2
- 2-5 ปี	45	39.5
- มากกว่า 5 ปี	22	19.3
รวม	114	100.0

จากการศึกษาพบว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ส่วนใหญ่เป็น อบต. เพราะว่า ในท้องถิ่นจะมี อบต. มากกว่า เทศบาล หรือ สุขาภิบาล เมื่อเก็บข้อมูลจากแต่ละแห่งในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ผลจึงเป็นผู้ปฏิบัติงานที่สังกัด อบต. มากที่สุด นอกจากนี้ในแต่ละหน่วยงานจะมีปลัดแห่งละ 1 คน และหัวหน้าหน่วยมีจำนวนน้อยกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ทั่วไป ดังนั้นข้อมูลในส่วนนี้จึงเป็นกลุ่มของเจ้าหน้าที่ทั่วไปมากที่สุด ในด้านระดับตำแหน่งและงานที่สังกัดเมื่อส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานปลัดจะทำหน้าที่บริหารงานทั่วไป ส่วนใหญ่ของผู้ปฏิบัติงานจะมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี แต่มาทำงานในท้องถิ่นนี้ประมาณ 1 ปี หรือน้อยกว่า แสดงให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติงานในระดับ อบต. จะมีการโยกย้ายการปฏิบัติงานกันมากในช่วงปีที่ผ่านมา

เนื่องจากมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติงานใน อบจ. เพียงจำนวน 3 ราย ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะพิจารณาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างจาก เทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. เท่านั้น แต่ในการพรรณาข้อมูลและการทดสอบความสัมพันธ์ได้รวมกลุ่มตัวอย่างจาก อบจ. เข้าไปด้วย ทำให้ค่าเฉลี่ยรวมไม่เท่ากับค่าเฉลี่ยรวมที่เกิดจากเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. รวมกัน

ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น

ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่นพิจารณารายละเอียด เป็น 3 ประเด็นต่อไปนี้

- 1) ความรู้เกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่น
- 2) ความรู้ในกฎระเบียบการบริหารงานท้องถิ่น
- 3) ความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน

การวัดความรู้เกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่น เป็นการทดสอบว่าผู้ปฏิบัติงานมีความรู้โดยทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่นเพียงใด ลักษณะของข้อคำถามเป็นการนำหลักการปกครองท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในจังหวัดนครพนมมาสอบถาม โดยที่ถ้าตอบถูกได้ 1 คะแนน คำตอบระบุได้เป็นสามแบบคือ "ใช่" "ไม่ใช่" และ "ไม่แน่ใจ" ผู้ตอบไม่แน่ใจไม่ได้คะแนน

ผลการศึกษาพบว่า คำนีของความรู้เกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่นโดยรวมของผู้ปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.63 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าค่าเฉลี่ยของความรู้โดยรวมของผู้ปฏิบัติงานในเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. อยู่ที่ 0.59 , 0.46 และ 0.56 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ตัวเลขแสดงให้เห็นว่าผู้ปฏิบัติงานในสุขาภิบาลมีแนวโน้มของค่าเฉลี่ยของความรู้ด้านนี้ต่ำกว่าที่อื่น ๆ

นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับตำแหน่ง งานที่สังกัด และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับหลักการปกครองท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

การวัดความรู้ในกฎระเบียบการบริหารงานท้องถิ่น เป็นการแสดงความคิดเห็นต่อผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานว่ามีความรู้ในกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานส่วนท้องถิ่นเพียงใด โดยมีประเด็นที่สำคัญคือ ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ความเข้าใจในเรื่อง การคลังท้องถิ่น การออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น และการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่น

ลักษณะของมาตราวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็น จาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุด" (0 คะแนน)

ผลการศึกษาพบว่า ดัชนีของความรู้ของผู้ปฏิบัติงานในเรื่องกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานส่วนท้องถิ่นโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.22 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าดัชนีความรู้โดยรวมของผู้ปฏิบัติงานในเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.25, 2.46 และ 2.11 คะแนน ตามลำดับ แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับดัชนีความรู้ในเรื่องดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

การวัดความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน ใช้การถามแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) โดยตรวจสอบว่าผู้ปฏิบัติงานรู้จักเทคนิคใหม่ ๆ ตามรายการหรือไม่ ถ้ารู้จักให้ 1 คะแนน ไม่รู้จักไม่ได้คะแนน

ผลการศึกษาพบว่าดัชนีของความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.34 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าดัชนีความรู้โดยรวมของผู้ปฏิบัติงานในเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 0.47, 0.25 และ 0.30 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กรณีนี้ผู้ปฏิบัติงานเทศบาลมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่เหนือกว่าอย่างชัดเจน อาจเป็นเพราะอยู่ในชุมชนเมือง มีความใกล้ชิดกับเทคโนโลยีสมัยใหม่มากกว่า

นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยของดัชนีของความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าผู้ปฏิบัติงานรู้จักเทคนิคการบริหารในด้าน Q.C. มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงที่สุด รองลงมาคือ Reengineering ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนต่ำที่สุดคือ T.Q.M.

ในเรื่องเทคนิคการบริหารที่รู้จักกันน้อยนั้นเพราะเหตุผลว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ทำงานประจำ จึงไม่ค่อยได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคการบริหาร แต่ที่รู้จักกันมากที่สุด คือ Q.C. เพราะมีการอบรมอย่างต่อเนื่อง ส่วนเทคนิค T.Q.M. นั้นเป็นเทคนิคที่ใหม่มากทำให้มีผู้รู้จักน้อยมาก ถ้าผู้บริหารคิดว่าเทคนิคใดสำคัญกับการปฏิบัติงาน จึงควรจัดฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ได้รู้จักเทคนิคต่างๆ เหล่านี้

เมื่อพิจารณาจากความแตกต่างว่ากลุ่มใดที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ บ้าง พบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ในเทศบาลจะมีความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในสาขาภิบาล และ อบต. และกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระดับตำแหน่งต่ำกว่า 2 มีความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 6 ขึ้นไป แต่เมื่อแยกวิเคราะห์ระหว่างระดับตำแหน่งในพื้นที่เดียวกันก็ไม่พบว่ามีความแตกต่าง แสดงว่าผลจากความแตกต่างระหว่างตำแหน่งมีผลมาจากพื้นที่ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

ในทำนองเดียวกันในเรื่องของประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของความรู้ของกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลามากกว่า 5 ปี กับอีกกรณีคือกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลา 2 - 5 ปี กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลามากกว่า 5 ปี มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อแยกวิเคราะห์ในแต่ละพื้นที่พบว่า เฉพาะในพื้นที่ อบต.เท่านั้นที่ประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกัน จะทำให้มีความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

กล่าวโดยสรุป คุณสมบัตินของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่นในเรื่อง พื้นที่ ระดับตำแหน่ง และระดับการศึกษาที่ต่างกัน จะมีความรู้ในหลักการปกครองท้องถิ่น และความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้แตกต่างกัน ส่วนงานที่สังกัดที่แตกต่างกันมีผลทำให้มีความรู้ในหลักการปกครองท้องถิ่นแตกต่างกันเพียงด้านเดียว และประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันมีผลทำให้มีความรู้ในการนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้แตกต่างกันเพียงด้านเดียวเช่นกัน

รายละเอียดเรื่อง ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่นพิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A1 - A9 และ B1 - B4 ในภาคผนวก

ทักษะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น

เป็นการสำรวจทักษะของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่นที่เป็นอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็น จาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุด" (0 คะแนน)

ผลการศึกษาพบว่าดัชนีของทักษะผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.95 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าดัชนีของทักษะผู้ปฏิบัติงานเกี่ยว

กับการกระจายอำนาจโดยรวมของเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.40, 2.02 และ 2.42 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

เมื่อดูความแตกต่างระหว่างกลุ่ม พบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสุขาภิบาลมีทัศนะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่นแตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเทศบาล และ อบต. นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับดัชนีทัศนะในเรื่องดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

การที่ผู้ปฏิบัติงานในสุขาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมต่ำกว่าอย่างชัดเจน อาจเป็นเพราะผู้ปฏิบัติงานในสุขาภิบาลมีความผูกพันและใช้แนวทางการทำงานจากราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีลักษณะการรวมอำนาจมากกว่าเทศบาล และ อบต.

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้มีการเลือกผู้บริหารโดยตรงและให้สภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ในขณะที่เดียวกันก็ยังเห็นด้วยที่จะให้อำนาจนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ตัดสินปัญหาการบริหารและปัญหากฎหมาย

รายละเอียดเรื่องทัศนะของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่นที่เป็นอยู่ในจังหวัดนนทบุรี พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A10 - A12 และ B5 ในภาคผนวก

ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร

ในส่วนนี้ได้นำแนวคิดในเรื่องหน้าที่ของนักบริหาร หรือกิจกรรมของการบริหาร มาสอบถาม โดยให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงความคิดเห็นว่า หน่วยงานของตนให้ความสำคัญในเรื่องที่นักบริหารที่สมควรให้ความสนใจเพียงใด ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็น จากมากที่สุด (4 คะแนน) ถึง น้อยที่สุด (0 คะแนน)

ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อกิจกรรมของการบริหารในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.47 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อกิจกรรมของการบริหารในภาพรวมของเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50, 2.47 และ 2.48 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในทุกท้องถิ่นเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวใกล้เคียงกัน

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวพบว่า ค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า กิจกรรมการประสานงานมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่การวางแผน ส่วนที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่การใช้เทคนิคการบริหาร

รายละเอียดเรื่องความคิดเห็นต่อการทำงานที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A13 - A15 และ B6 ในภาคผนวก

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์

สรุปผลการศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงาน พิจารณาเนื้อหาสำคัญได้เป็น 3 เรื่อง ได้แก่

- 1) ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น
- 2) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น
- 3) ความคิดเห็นต่อรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น

ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่นพิจารณาเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ระดับการพัฒนาในด้านโครงสร้างของเมือง และระดับการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิต ทั้งสองด้านใช้การเรียงลำดับความคิดเห็นจาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุด" (0 คะแนน) แล้วนำค่าเฉลี่ยมาอธิบาย

ระดับการพัฒนาในด้านโครงสร้างของเมือง วัดระดับของความพอเพียงในเรื่องต่อไปนี้ ถนนสายหลักระหว่างชุมชน ถนนในชุมชน ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ การกำจัดขยะ สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่นสนามกีฬา ตลาด ที่อยู่อาศัยโรงเรียน สถานพยาบาล ศาสนสถาน ธนาคาร ไร่รับจำนำ ศูนย์การค้าโรงพยาบาลศูนย์ ระบบขนส่งมวลชน

คุณภาพชีวิตของชุมชน พิจารณาจากโครงสร้างของเมืองโดยรวม บวกด้วย ปัจจัยต่อไปนี้ คุณภาพชีวิตโดยรวม ความปลอดภัยในชีวิต ศีลธรรมของประชาชน โอกาสในการแสดงความคิดเห็น ความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็น เสรีภาพทางความคิดของประชาชน สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

รายละเอียดเรื่องความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A16, A17, B7 - B9 ในภาคผนวก ประกอบ

ระดับการพัฒนาในด้านโครงสร้างของเมือง ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าระดับการพัฒนาในด้านโครงสร้างของเมืองในภาพรวมยังอยู่ในระดับไม่สูงนักมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.83 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ของเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.05, 1.93 และ 1.75 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันดังกล่าว ยังมีไม่มากนัก

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวพบว่า มีเพียงเรื่องระดับตำแหน่งของผู้ปฏิบัติงานที่ค่าคะแนนเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กรณีอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า มีความแตกต่างระหว่าง กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานระดับ 3 - 5 กับกลุ่มระดับ 6 ขึ้นไปนอกนั้นไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่แตกต่างระหว่างกลุ่มผู้ปฏิบัติงานระดับกลางกับกลุ่มผู้บริหาร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานในกฎระเบียบ และความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความเห็นต่อระดับการพัฒนาท้องถิ่นในด้าน โครงสร้างของเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาของพื้นที่ ในด้าน การมีถนนสายหลัก มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือการมีถนนในหมู่บ้าน ในด้านที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การมีโรงพยาบาล

ส่วนในเรื่องของความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาของพื้นที่ได้ใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการศึกษา พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาของพื้นที่ แตกต่างกันมากที่สุดคือ ธนาคาร และระบบขนส่งมวลชน รองลงมา คือ การกำจัดขยะ และสนามกีฬา และที่แตกต่างกันน้อยที่สุด คือ วัด/สถานที่บำเพ็ญศาสนา รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น
ในด้านโครงสร้างของเมือง

ระดับการพัฒนา ด้านโครงสร้างของเมือง	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำ สุด	ค่าสูงสุด	จำนวน
- ถนนสายหลัก	2.58	1.02	0	4	113
- ถนนในหมู่บ้าน	2.52	0.94	0	4	113
- ไฟฟ้าตามถนน/ทางเดิน	2.24	0.96	0	4	113
- น้ำประปา	2.35	1.01	0	4	113
- โทรศัพท์	2.16	1.13	0	4	113
- การกำจัดขยะ	2.13	1.21	0	4	113
- สวนสาธารณะ	1.38	1.17	0	4	113
- ตลาด	1.75	1.14	0	4	112
- ศูนย์การค้า	1.30	1.17	0	4	112
- โรงเรียน	2.28	0.88	0	4	113
- ที่อยู่อาศัย	2.48	0.88	0	4	113
- วัด/สถานที่บำเพ็ญศาสนา	2.47	0.85	0	4	113
- โรงภาพยนตร์	0.80	0.92	0	4	111
- ธนาคาร	1.53	1.23	0	4	112
- โรงรับจำนำ	0.97	1.08	0	4	111
- สนามกีฬา	1.37	1.21	0	4	111
- สนามเด็กเล่น	1.34	1.12	0	4	111
- สถานพยาบาล	1.80	1.14	0	4	111
- ระบบขนส่งมวลชน	1.48	1.23	0	4	112
รวม	1.83	.74	.53	3.37	107

ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น
ในด้านคุณภาพชีวิตของชุมชน และระดับการพัฒนาโดยรวม

คุณภาพชีวิตของชุมชน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำ สุด	ค่าสูงสุด	จำนวน
- โครงสร้างของเมือง	1.81	0.75	.53	3.37	104
- คุณภาพชีวิตโดยรวม	2.30	0.86	0	4	113
- ความปลอดภัยในชีวิต	2.21	0.92	0	4	113
- ศิลธรรมของประชาชน	2.31	0.93	0	4	113
- โอกาสในการแสดงความคิด	2.21	1.00	0	4	113
- ความเสมอภาคในการแสดง ความคิด	2.36	1.07	0	4	112
- เสรีภาพทางความคิดของ ประชาชน	2.31	1.07	0	4	113
- สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	2.26	0.98	0	4	112
รวม	2.24	0.77	0	4	102
ระดับการพัฒนาของท้องถิ่น					
โครงสร้างของเมือง	1.83	.74	.53	3.37	107
คุณภาพชีวิตของชุมชน	2.24	0.77	0	4	102
รวม	2.02	.71	0	4	102

ระดับการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิต พบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระดับการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิตในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.24 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ของเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.22, 2.51 และ 2.15 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันดังกล่าวยังมีไม่มากนัก

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิตในภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานในกฎระเบียบ และความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหารมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ

ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาในด้านคุณภาพชีวิตในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ความคิดเห็นในด้านความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ศิลธรรมของประชาชน และเสรีภาพทางความคิดของประชาชน ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความปลอดภัยในชีวิต และ โอกาสในการแสดงความคิดเห็น

ในเรื่องความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาของพื้นที่ในด้านคุณภาพชีวิตของชุมชน ได้ใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการศึกษา พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการพัฒนาของพื้นที่แตกต่างกันมากที่สุดคือ ความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็น และเสรีภาพทางความคิดของประชาชน และที่แตกต่างก็น้อยที่สุด คือ คุณภาพชีวิตโดยรวม รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 5.3

ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น

วัดความคิดเห็นต่อระดับของปัญหาใน 2 เรื่องคือ ระดับของปัญหาทางด้านการพัฒนาภายในองค์กร และระดับของปัญหาทางด้านนโยบาย

ปัญหาด้านการพัฒนาภายในองค์กร พิจารณาเป็น ความซ้ำซ้อนด้านโครงสร้างการบริหารงาน กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติงานในพื้นที่ การจัดสรรงบประมาณในพื้นที่ต่าง ๆ ความพอเพียงของบุคลากรในการปฏิบัติงาน การจัดบริการสาธารณะ การจัดการด้านสาธารณสุขไปคุณภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงาน งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ การบริหารภาษี

ปัญหาด้านนโยบาย พิจารณาเป็น การพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การมีส่วนร่วมในการบริหาร ปัญหาจราจร ปัญหาน้ำเน่า ปัญหาขยะ ปัญหาสภาพถนน ปัญหาอากาศเป็นพิษ

ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็นจาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุด" (0 คะแนน)

ผลการศึกษาด้านการพัฒนาภายในองค์กร พบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระดับของปัญหาทางด้านการพัฒนาภายในองค์กร ในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.13 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ของเทศบาล

สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.28, 2.16 และ 2.07 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันดังกล่าวยังมีไม่มากนัก

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่นๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวพบว่าค่าเฉลี่ยไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับของปัญหาทางด้านกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ปัญหาเรื่องงบประมาณในการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ รายละเอียดในตารางที่ 5.4

ผลการศึกษาในปัญหาด้านนโยบาย พบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับระดับของปัญหาด้านนโยบายในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.10 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของท้องถิ่นพบว่าความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ของเทศบาล สุขาภิบาล และ อบต. มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.43, 1.85 และ 1.98 คะแนน ตามลำดับ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

เมื่อเปรียบเทียบคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของผู้ปฏิบัติงานกับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นในระดับของปัญหาด้านนโยบายพบว่า ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในเรื่องประสิทธิภาพในการทำงาน และระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในท้องถิ่น ในกรณีอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มในกรณีของพื้นที่ที่ปฏิบัติงานพบว่า กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเทศบาล มีความคิดเห็นต่อปัญหาด้านนโยบายแตกต่างกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในสุขาภิบาล และใน อบต. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กล่าวคือ ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่เทศบาลมีค่าคะแนนของระดับของปัญหาสูงกว่าในพื้นที่อื่น ๆ

ในกรณีของประสิทธิภาพในการทำงาน และระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในท้องถิ่น ในทั้งสองกรณีพบว่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นเป็นความแตกต่างระหว่าง กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลามากกว่า 5 ปี กับอีกกรณีคือ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลา 2 - 5 ปี กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลามากกว่า 5 ปี

เมื่อศึกษาเจาะลึกลงไปในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องประสิทธิภาพในการทำงานและระยะเวลาที่อยู่ในท้องถิ่น พบว่าเฉพาะในเขตสุขภาพที่พบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นปัญหาทางด้านนโยบาย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าระดับของปัญหาด้านนโยบายเรื่องปัญหาขยะมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ปัญหาสภาพถนน พิจารณารายละเอียดในตารางที่ 5.5

รายละเอียดเรื่องความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A18, A19, B10 และ B11 ในภาคผนวก ประกอบ

ตารางที่ 5.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของปัญหาทางด้านพัฒนาภายในองค์การ

คิดเห็นเกี่ยวกับระดับของปัญหาด้านการพัฒนาภายในองค์การ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	จำนวน
- ความซ้ำซ้อนกันในโครงสร้างการบริหารงาน	2.14	1.08	0	4	113
- กฎระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง	2.31	.83	0	4	114
- การปฏิบัติงานในพื้นที่	2.11	.83	0	4	112
- การจัดสรรงบประมาณในพื้นที่ต่างๆ	2.04	.87	0	4	112
- ความเพียงพอของบุคลากรในการปฏิบัติงาน	2.11	1.03	0	4	113
- การจัดบริการสาธารณะ	2.17	.92	0	4	114
- การจัดการด้านสาธารณสุข	2.10	.80	0	4	113
- คุณภาพของบุคลากรในการปฏิบัติงาน	2.13	.89	0	4	113
- งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ	2.21	.91	0	4	114
- การบริหารภาษี	2.12	.79	0	4	113
รวม	2.13	.59	0	3.80	107

ตารางที่ 5.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับของปัญหา
ทางด้านนโยบาย

คิดเห็นเกี่ยวกับระดับของปัญหา ด้านนโยบาย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำ สุด	ค่าสูง สุด	จำนวน
- การพัฒนาสภาพความเป็นอยู่	2.04	.71	0	4	114
- การพัฒนาคุณภาพชีวิต	2.11	.80	0	4	114
- การมีส่วนร่วมในการบริหาร	2.07	.92	0	4	114
- ปัญหาการจราจร	1.85	1.20	0	4	114
- ปัญหาน้ำเน่า	2.18	1.07	0	4	114
- ปัญหาขยะ	2.46	1.18	0	4	114
- ปัญหาสภาพถนน	2.23	.95	0	4	114
- ปัญหาอากาศเป็นพิษ	1.83	1.15	0	4	114
รวม	2.10	.72	.38	3.75	114

ความคิดเห็นต่อรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

พิจารณารูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับจังหวัดนนทบุรี โดยยึดเกณฑ์จำนวนประชากร และเกณฑ์ความหนาแน่น แบ่งลักษณะชุมชนเป็นสามระดับ คือ

- 1) ชุมชนขนาดเล็ก ประชากรต่ำกว่า 10,000 คน
- 2) ชุมชนขนาดกลาง ประชากร 10,000 - 50,000 คน และมีความหนาแน่นเฉลี่ย 3,000 คน/ ตร.กม.
- 3) ชุมชนขนาดใหญ่ ประชากร 50,000 คน ขึ้นไป และมีความหนาแน่นเฉลี่ย 3,000 คน/ ตร.กม.

ถามความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนทั้งสามแบบ โดยกำหนดทางเลือกเป็น 7 รูปแบบ ได้แก่

- 1) เทศบาล นายกเทศมนตรีมาจากสภา
- 2) เทศบาล นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง
- 3) สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารเลือกโดยประชาชน
- 4) สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากส่วนกลาง
- 5) องค์การบริหารส่วนตำบล ประธานและคณะกรรมการมาจากการเลือกตั้ง
- 6) สภาตำบล โดยมีประธาน มาจากกำนัน โดยตำแหน่ง
- 7) รูปแบบอื่น ๆ ระบุ

ลักษณะของมาตรการจึงเป็นการแบ่งกลุ่มตามคุณลักษณะที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานตอบ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ร้อยละ 59.6 เห็นว่า รูปแบบเทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นรูปแบบเหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.3 เห็นว่ารูปแบบเทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นรูปแบบเหมาะสมกับชุมชนขนาดกลาง และส่วนใหญ่ร้อยละ 43.1 เห็นว่ารูปแบบ อบต. เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก

ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.7 ต้องการให้การจัดการปกครองของจังหวัดนนทบุรีเป็นแบบเดิม และปรับปรุงให้ดีขึ้น มีเพียงร้อยละ 32.7 ที่ต้องการให้เป็นแบบ กทม. และส่วนใหญ่ร้อยละ 67.9 เห็นด้วยที่ให้องค์การส่วนท้องถิ่นร่วมกันจัดตั้งองค์กรอิสระ เพื่อดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน รายละเอียดในตารางที่ 5.6 - 5.10

ตารางที่ 5.6 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่

รูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
1.เทศบาล เทศมนตรีมาจากสภา	35	32.1
2.เทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง	65	59.6
3.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารเลือกโดยประชาชน	4	3.7
4.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากส่วนกลาง	2	1.8
5.อื่นๆระบุ.....	3	2.8
รวม	109	100.0

ตารางที่ 5.7 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดกลาง

รูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดกลาง	จำนวน	ร้อยละ
1.เทศบาล เทศมนตรีมาจากสภา	25	23.1
2.เทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง	36	33.3
3.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารเลือกโดยประชาชน	29	26.9
4.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากส่วนกลาง	2	1.9
5.องค์การบริหารส่วนตำบล โดยคณะกรรมการบริหารที่ มาจากการเลือกตั้งและแต่งตั้ง	16	14.8
รวม	108	100.0

ตารางที่ 5.8 จำนวนและร้อยละของรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก

รูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก	จำนวน	ร้อยละ
1.เทศบาล เทศมนตรีมาจากสภา	12	11.0
2.เทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง	10	9.2
3.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารเลือกโดยประชาชน	27	24.8
4.สุขาภิบาล คณะกรรมการบริหารแต่งตั้งจากส่วนกลาง	3	2.8
5.องค์การบริหารส่วนตำบล โดยคณะกรรมการบริหารสภาองค์การฯ	47	43.1
6.สภาตำบล โดยมี ประธาน รองประธานเป็นผู้บริหาร	10	9.2
รวม	109	100.00

ตารางที่ 5.9 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นในการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี

รูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นแบบ กรุงเทพมหานคร เลือกผู้ว่าราชการจังหวัด โดยขุดส่วนการปกครองท้องถิ่นทั้งหมด และแบ่งเป็นเขตแบบ กรุงเทพมหานคร	36	32.7
2. เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อย ๆ แบบเดิม และปรับปรุงแบบเดิมให้ดีขึ้น	69	62.7
3. อื่นๆระบุ.....	5	4.5
รวม	110	100.0

ตารางที่ 5.10 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นด้านควรมีองค์กรอิสระที่หน่วยราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกันเป็นเจ้าของ เพื่อดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

การมีองค์กรอิสระ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	74	67.9
ไม่เห็นด้วย	35	32.1
รวม	109	100.0

การเปรียบเทียบคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานกับความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบในการปกครอง
ท้องถิ่น ในที่นี้จะพิจารณาความคิดเห็นด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่นเป็น 5 เรื่องคือ รูปแบบ
การปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก การจัดรูปแบบการ
ปกครองของจังหวัดนนทบุรี และความคิดเห็นเรื่องการเมืองการปกครอง โดยเลือกรูปแบบที่เจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติงานเลือกเป็นส่วนใหญ่ให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสมในด้านต่าง ๆ (ให้ค่าคะแนนเป็น "1"
กรณีอื่น ๆ ให้ค่าคะแนนเป็น "0")

รายละเอียดเรื่องความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น . พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่
A20 - A24 ในภาคผนวก

ผลการศึกษา พบว่า คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันในเรื่อง พื้นที่ ระดับตำแหน่ง
ประสิทธิภาพในการทำงาน และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ จะมีผลทำให้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ
การปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 $\alpha = .05$ โดยที่ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในเทศบาล จะ
มีความคิดเห็นต่อรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่แตกต่างกับเจ้าหน้าที่
ที่ปฏิบัติงานในอบต. เจ้าหน้าที่กลุ่มที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน และมีระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ไม่
เกิน 1 ปี จะมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่แตกต่าง
กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในการทำงาน และมีระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นด้านรูปแบบการปกครอง
ท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

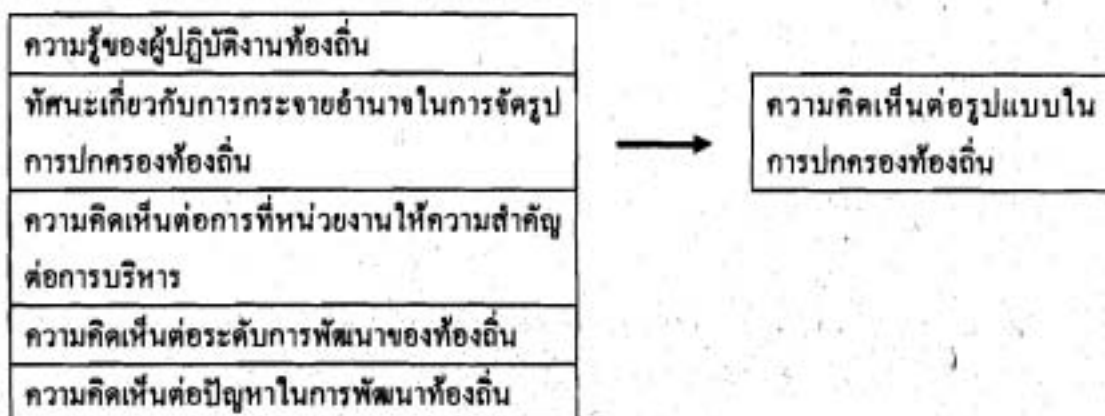
คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันในเรื่อง พื้นที่ ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ มีผลทำให้
ความคิดเห็นด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ โดยที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในเทศบาล และสุขาภิบาลจะมีความคิดเห็น
ต่อรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก แตกต่างกับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานใน
อบต. ผู้ปฏิบัติงานที่มีระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ไม่เกิน 1 ปี จะมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการปกครอง
ท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็กแตกต่างกับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีระยะเวลาอยู่ในพื้นที่ 2 - 5 ปี
และ กลุ่มที่มีระยะเวลาอยู่ในพื้นที่ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป นอกนั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นด้านการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานที่แตกต่างกันในเรื่อง ประเภทของงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ มีผลทำให้ ความคิดเห็นเรื่องการเมืองการอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ โดยที่กลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานในพื้นที่ไม่เกิน 1 ปี จะมีความคิดเห็นเรื่องการเมืองการอิสระแตกต่างกับกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานในพื้นที่มากกว่า 5 ปีขึ้นไป นอกนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

เมื่อแยกวิเคราะห์ในแต่ละพื้นที่พบว่า เฉพาะในเขตเทศบาลที่ผู้ปฏิบัติงานที่มีระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ที่แตกต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็กแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในพื้นที่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นได้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) (r) หากความสัมพันธ์ระหว่าง (1) ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น (2) ทักษะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น (3) ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร (4) ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของท้องถิ่น (5) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น กับ ความคิดเห็นต่อรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น มีตัวแบบย่อยดังนี้

ผลการศึกษา พบความสัมพันธ์กันดังนี้

1) ความรู้ในเรื่องกฎระเบียบของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กับการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี (การเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อย ๆ แบบเดิมและปรับปรุงแบบเดิมให้ดีขึ้น) และความรู้ในเรื่องเทคนิคการบริหารของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กับการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี (การเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อย ๆ แบบเดิมและปรับปรุงแบบเดิมให้ดีขึ้น)

2) ทัศนคติเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปแบบการปกครองท้องถิ่น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กับการเห็นด้วยเรื่องการเมืองการอิสระ

3) การที่หน่วยงานให้ความสำคัญกับกิจกรรมของการบริหาร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กับการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี (การเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อย ๆ แบบเดิมและปรับปรุงแบบเดิมให้ดีขึ้น)

4) ระดับการพัฒนาทางด้านโครงสร้างของเมืองโดยรวม และระดับการพัฒนาทางด้านคุณภาพชีวิตของชุมชน พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กับการจัดรูปแบบการปกครองของจังหวัดนนทบุรี (การเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อย ๆ แบบเดิมและปรับปรุงแบบเดิมให้ดีขึ้น)

5) ปัญหาในการพัฒนาทางด้านนโยบาย มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ กับการจัดรูปแบบการปกครองที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่ (การมีรูปแบบเทศบาล เทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง)

นอกจากนี้ ไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

รายละเอียดเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พิจารณาเพิ่มเติมจากตารางที่ A25 - A28 ในภาคผนวก

จากผลการศึกษา แสดงว่า การเลือกรูปแบบการปกครองของนนทบุรีของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องกฎระเบียบ แต่กลับมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับ ความรู้ในเทคนิคการบริหาร เพราะเหตุว่า การจะใช้รูปแบบใดในการปกครอง ย่อมขึ้นอยู่กับกฎระเบียบในการปฏิบัติงานมากกว่า และหน่วยงานยังขาดการให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ในเทคนิคการบริหาร โดยดูจากค่าเฉลี่ยของความรู้ในด้านเทคนิคการบริหาร พบว่า เจ้าหน้าที่ยังมีความรู้ในด้านเทคนิคการบริหารน้อยมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่น ๆ ที่เหลือ

ในท้ายของส่วนนี้ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น ทักษะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่น และ ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร กับตัวแปรอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ทำการอธิบาย เพื่อให้การศึกษาสมบูรณ์ครบถ้วนตามตัวแบบ ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่นกับปัจจัยอื่น ๆ

ผลการศึกษา พบว่า *ความรู้ในกฎระเบียบ* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ *ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร* และระดับการพัฒนาของท้องถิ่นในด้านคุณภาพชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ระดับการพัฒนาของท้องถิ่นในด้านโครงสร้างของเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กรณีอื่น ๆ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจในการจัดรูปการปกครองท้องถิ่นกับปัจจัยอื่น ๆ

ผลการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุกกรณี

ความสัมพันธ์ระหว่างการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหารกับปัจจัยอื่น ๆ

ผลการศึกษาพบว่า *ความคิดเห็นต่อการที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการบริหาร* มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับการพัฒนาของท้องถิ่นในด้านคุณภาพชีวิตของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ และ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับระดับการพัฒนาของท้องถิ่นในด้านโครงสร้างของเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ กรณีอื่น ๆ ไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

พิจารณารายละเอียดจากตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.11 - 5.13 เป็นตารางสรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานกับตัวแปรในด้านต่าง ๆ

ตารางที่ 5.14 เป็นตารางสรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการศึกษา

ตารางที่ 5.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน กับตัวแปร ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน ทักษะในการกระจายอำนาจ และการที่หน่วยงานให้ความสำคัญกับการบริหาร

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน	ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน			ทักษะในการกระจายอำนาจ	การที่หน่วยงานให้ความสำคัญกับการบริหาร
	หลักการปกครองท้องถิ่น	กฎระเบียบ	เทคนิคการบริหาร		
พื้นที่ปฏิบัติงาน	*	-	**	**	-
ตำแหน่ง	-	-	-	-	-
ระดับตำแหน่งงานที่สังกัด	*	-	**	-	-
ประเภทงาน	-	-	-	-	-
ระดับการศึกษา	*	-	**	-	-
ประสบการณ์ในการทำงาน	-	-	**	-	-
ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในท้องถิ่น	-	-	-	-	-

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

ตารางที่ 5.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานกับตัวแปร ในด้าน
ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาและความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน	ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาท้องถิ่น		ความคิดเห็นต่อปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่น	
	โครงสร้างของเมือง	คุณภาพชีวิตโดยรวม	การพัฒนาองค์กร	นโยบาย
พื้นที่ปฏิบัติงาน	-	-	-	**
ตำแหน่ง	-	-	-	-
ระดับตำแหน่งงานที่สังกัด	**	-	-	-
ประเภทงาน	-	-	-	-
ระดับการศึกษา	-	-	-	-
ประสบการณ์ในการทำงาน	-	-	-	*
ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในท้องถิ่น	-	-	-	*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

ตารางที่ 5.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงานกับความ
ต้องการรูปแบบที่เหมาะสม

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน	ความต้องการรูปแบบที่เหมาะสมกับ :				
	ชุมชนขนาดใหญ่	ชุมชนขนาดกลาง	ชุมชนขนาดเล็ก	จังหวัดนนทบุรี	องค์กรอิสระ
พื้นที่ปฏิบัติงาน	*	-	**	-	-
ตำแหน่ง	-	-	-	-	-
ระดับตำแหน่งงานที่สังกัด	*	-	-	-	-
ประเภทงาน	-	-	-	-	*
ระดับการศึกษา	-	-	-	-	-
ประสบการณ์ในการทำงาน	*	-	-	-	*
ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในท้องถิ่น	*	-	**	-	*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

ตารางที่ 5.14 ตารางสรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการศึกษา : การศึกษาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น

คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน	ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน			ทักษะ เกี่ยวข้อง	ภาระที่ หน่วยงาน ให้ความ สำคัญต่อการ บริหาร	ความคิดเห็นต่อการพัฒนา ท้องถิ่น ด้าน :		ความคิดเห็นต่อปัญหา ในการพัฒนาท้องถิ่น	
	หลักการ ปกครองท้องถิ่น	กฎระเบียบ	เทคนิคการ บริหาร			โครงสร้าง ของเมือง	คุณภาพชีวิต ของชุมชน	ทางด้าน การพัฒนา ท้องถิ่น	ทาง ด้าน นโยบาย
ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน - หลักการปกครองท้องถิ่น - กฎระเบียบ - เทคนิคการบริหารงาน				- - -	- *** -	- ** -	- *** -	- - -	- - -
ทัศนคติในการกระจ่ายอำนาจ การที่หน่วยงานให้ความสำคัญต่อการ การบริหาร				- -	- -	- -	- -	- -	- -
ความต้องการรูปแบบ - ที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดใหญ่ - ที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดกลาง - ที่เหมาะสมกับชุมชนขนาดเล็ก - การจัดรูปแบบการปกครองแบบทวิ - การมีองค์การอิสระ				- - - -	- - - **	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -

* สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$; ** สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$; *** สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

(-) สัมพันธ์กันไม่ทิศทางตรงกันข้าม ; - ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

การศึกษาข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่

การศึกษาข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่เป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การสำรวจจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ของจังหวัดนนทบุรี และพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร (กทม.) ที่ต่อเนื่องกับจังหวัดนนทบุรี รายละเอียดของระเบียบวิธีการศึกษาพิจารณาเพิ่มเติมในบทที่ 2

การศึกษาในส่วนนี้มีตัวแปรในการศึกษา 9 ตัวแปรดังนี้

- 1) คุณสมบัตินเฉพาะของประชาชน
- 2) คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยาของประชาชน
- 3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น
- 4) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน
- 5) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น
- 6) วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน
- 7) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต
- 8) คุณภาพชีวิตของประชาชน
- 9) ความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

การศึกษาในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ของจังหวัดนนทบุรีและพื้นที่ กทม. ที่ต่อเนื่องกับจังหวัดนนทบุรี รวมถึงความคิดเห็นของประชาชนเหล่านั้นตามตัวแปรทั้ง 9 ที่กำหนดขึ้นข้างต้น โดยได้รายงานผลการศึกษาเชิงพรรณนาและทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 9 ตามตัวแบบการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในบทที่ 2

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 1,525 คน จากในเขตพื้นที่ เทศบาล สุขาภิบาล อบต. และพื้นที่ กทม. ที่ต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.2 , 12.3 , 54.2 และ 6.3 ตามลำดับ รายละเอียดในตารางที่ A29 - A32 ในภาคผนวก

ในการรายงานผลการศึกษาได้แยกนำเสนอเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- ส่วนที่ 1 การศึกษาเชิงพรรณนา
- ส่วนที่ 2 การศึกษาเปรียบเทียบ
- ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และ
- ส่วนที่ 4 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ส่วนที่ 1 การศึกษาเชิงพรรณนา

เป็นการพรรณนาดัวแปรทั้ง 9 โดยใช้ ค่าร้อยละ และ ค่าเฉลี่ย เป็นตัวอธิบายคุณลักษณะของ ดัวแปร และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพื้นที่การปกครองท้องถิ่น ในเรื่องความสัมพันธ์ ระหว่างพื้นที่กับความต้องการรูปแบบต่าง ๆ ได้ใช้สถิติ Chi-square ทดสอบ

รายละเอียดพิจารณาจากตารางที่ A33 - A56 และ B12 - B22 ในภาคผนวก

คุณสมบัติเฉพาะของประชาชน

พิจารณาคุณสมบัติเฉพาะของประชาชนจาก คุณสมบัติทั่วไป สภาพการอยู่อาศัยในท้องถิ่น และลักษณะของพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย ลักษณะของมาครวัดเป็นการจำแนกคุณลักษณะของตัวแปรในแต่ละเรื่องออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามคุณลักษณะของตัวแปรในด้านนั้น ๆ ส่วนในเรื่องอายุวัด เป็นหน่วย ปี รายได้ต่อเดือน วัดหน่วยเป็นบาท และ ระยะทาง วัดหน่วยเป็น กิโลเมตร โดยประมาณ

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

คุณสมบัติทั่วไปของประชาชน ได้แก่ เพศ พบว่า เป็น เพศชายและเพศหญิง ใกล้เคียงกัน ร้อยละ 52.2 และ 47.8 อายุ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 21-40 ปี ร้อยละ 57.0 อาชีพหลัก ส่วนใหญ่ รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 25.0 และไม่มีอาชีพรองเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.1 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 46.0 เชื้อชาติ ส่วนใหญ่เป็น เชื้อชาติไทย ร้อยละ 99.4 ศาสนา ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 91.7 รายได้ ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า ประชากรที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยของอายุ เท่ากับ 36.43 ปี รายได้เฉลี่ย/เดือนเท่ากับ 10,893.19 บาท มีความแตกต่างกันอย่างมาก จากผู้ว่างงานไม่มีรายได้ถึงผู้ที่มีรายได้สูง และ ระยะทางจากบ้าน ไปที่ทำงาน โดยเฉลี่ย เท่ากับ 14.24 กิโลเมตร

การอยู่อาศัยในท้องถิ่นของประชาชน พบว่า ส่วนใหญ่ทำงานที่บ้านตนเอง ร้อยละ 34.9 ลักษณะของบ้าน ส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยวตั้งเดิมในพื้นที่ ร้อยละ 61.3 ระยะเวลาที่มาอาศัยอยู่ในท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นคนท้องถิ่นนี้ตั้งแต่เกิด ร้อยละ 53.8 ส่วนใหญ่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ร้อยละ 84.8 และส่วนใหญ่เคยติดต่อกับส่วนราชการ ร้อยละ 80.7

ลักษณะของพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย พบว่า ในด้านการมีสาธารณูปโภค ส่วนใหญ่มี ไฟฟ้า ร้อยละ 98.5 รองลงมา มีน้ำประปา ร้อยละ 86.2 ในด้านการมีบริการสาธารณะ พบว่า ส่วนใหญ่มีโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 87.6 รองลงมา คือ สถานีตำรวจหรือที่รับแจ้งเหตุ ร้อยละ 70.0

คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยาของประชาชน

พิจารณาจาก ความพอใจของรายได้ ความพอใจในสภาพแวดล้อม ความพอใจในสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ความพอใจในบริการสาธารณะ ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาในพื้นที่ และความผูกพันกับเพื่อนบ้าน

ลักษณะมาตรวัดความพอใจและความพอใจเป็น แบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) ใช้การถาม เป็น "พอใจ" "ไม่พอใจ" หรือ "พอเพียง" "ไม่พอเพียง" ถ้าเป็นไปในทางบวกให้ 1 คะแนน ทางลบไม่ได้คะแนน ในด้านความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนา และความผูกพันกับเพื่อนบ้าน ได้กำหนดกลุ่มตามคุณลักษณะเฉพาะ และให้ผู้ตอบเลือก

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ด้านความพอใจของรายได้ พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าคะแนนเท่ากับ .65 เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี (เฉพาะเทศบาลนครนนทบุรีและเทศบาลเมืองปากเกร็ด) พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าใกล้เคียงกันมาก เท่ากับ .67 , .66 , .69 และ .63 ตามลำดับ

ด้านความพอใจในสภาพแวดล้อม พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าคะแนนเท่ากับ .70 เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .64 , .75 , .61 และ .63 ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขต อบต. จะมีความพอใจในสภาพแวดล้อมเหนือกว่าในพื้นที่อื่น ๆ ขณะที่ผู้อยู่ใน กทม. มีความพอใจน้อยที่สุด

ด้านความพอใจในสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าคะแนนเท่ากับ .62 เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .69 , .56 , .69 และ .69 ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขต อบต. จะมีความพอใจน้อยกว่าในพื้นที่อื่น ๆ

ด้านความพอใจในบริการสาธารณะ พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าคะแนนเท่ากับ .40 เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .48 , .32 , .45 และ .49 ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขต อบต. จะมีความพอใจน้อยกว่าในพื้นที่อื่น ๆ ขณะที่พื้นที่ฝั่งตะวันออกมีความพอใจสูงที่สุด

ด้านความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาในพื้นที่ พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.4 เห็นว่าพื้นที่ของตนกำลังได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น มีเพียงร้อยละ 2.3 ที่เห็นว่ามิสภาพเป็นแหล่งเสื่อมโทรม

ด้านความผูกพันกับเพื่อนบ้าน พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.1 รู้จักกันและสนิทสนมกันดี มีเพียงร้อยละ 7 ที่ระบุว่า ตัวใครตัวมัน ไม่รู้จักกัน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการการปกครองท้องถิ่น

การวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการการปกครองท้องถิ่น เป็นการทดสอบว่าประชาชนมีความรู้โดยทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับโครงการการปกครองท้องถิ่นเพียงใด ลักษณะของข้อคำถามเป็นการนำการปกครองท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในจังหวัดนนทบุรีมาสอบถาม โดยที่คำตอบถูกได้ 1 คะแนน คำตอบระบุได้เป็นสามแบบคือ "ใช่" "ไม่ใช่" และ "ไม่แน่ใจ" ผู้ตอบไม่แน่ใจไม่ได้คะแนน

ผลการศึกษาเป็นดังนี้ ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับโครงการการปกครองท้องถิ่นโดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ .42 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .36 , .45 , .47 และ .34 คะแนนตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ฝั่งตะวันออกมีค่าเฉลี่ยของความรู้ต่ำกว่าในพื้นที่อื่น ๆ ขณะที่พื้นที่ กทม. มีค่าเฉลี่ยของความรู้สูงสุด ที่น่าแปลกใจได้แก่ประชาชนในพื้นที่ อบต. ที่มีค่าเฉลี่ยของความรู้สูงเป็นอันดับสอง แสดงให้เห็นว่าประชาชนในชุมชนเมืองของจังหวัดนนทบุรียังมีความรู้เกี่ยวกับโครงการการปกครองท้องถิ่นค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ

ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน

พิจารณาระดับความพอเพียงในด้านต่อไปนี้ ถนนสายหลัก ถนนในหมู่บ้าน ไฟฟ้าตามถนน/ทางเดิน น้ำประปา โทรศัพท์ การกำจัดขยะ สภาพแวดล้อมของท้องถิ่น สวนสาธารณะ ตลาด ศูนย์การค้า โรงเรียน ที่อยู่อาศัย วัด/สถานที่บำเพ็ญศาสนา โรงภาพยนตร์ ธนาคาร โรงเรียนกีฬา สนามกีฬาประชาชน สนามเด็กเล่น สถานพยาบาล ระบบขนส่งมวลชน สถานีตำรวจ สถานีดับเพลิง สถานบริการกีฬาของเอกชน ห้องสมุดประชาชน อนุสรณ์สถาน พิพิธภัณฑ์ แหล่งท่องเที่ยว บริการสังคมสงเคราะห์

ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความพอเพียงในปัจจุบันทั้งหลายดังกล่าวโดย เรียงลำดับจาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุดหรือไม่มี" (0 คะแนน)

ผลการศึกษาเป็นดังนี้ ระดับความเป็นเมืองของชุมชน โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 1.34 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 1.54 , 1.17 , 1.68 และ 1.62 คะแนน ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่กทม. มีค่าเฉลี่ยของระดับความเป็นเมืองสูงที่สุด ขณะที่พื้นที่ อบต. ที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความเป็นเมืองต่ำที่สุด

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อระดับความพอเพียงเรื่องที่อยู่อาศัยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ เรื่องวัด/สถานที่บำเพ็ญศาสนา

ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น

เป็นการนำหลักการให้บริการในเรื่อง ความสะดวก อัตราค่าบริการ ความรวดเร็ว สถานที่ความพอเพียง และปัญหาในบริการสาธารณะของท้องถิ่นมาสอบถาม

ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็น ในด้านระดับของปัญหา และความพยายามแก้ไขในเนื้อหาของปัญหาเดียวกัน โดยกำหนดคะแนนจาก "มาก" (3 คะแนน) "ปานกลาง" (2 คะแนน) และ "น้อย" (1 คะแนน)

ผลการศึกษาเป็นดังนี้ ปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่นโดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 1.79 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 1.83 , 1.77 , 1.82 และ 1.82 คะแนน ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขตชุมชนเมืองจะมีค่าเฉลี่ยของระดับของปัญหาใกล้เคียงกัน และสูงกว่าในพื้นที่ อบต.

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าประชาชนให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านอัตราค่าบริการ จากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นสูงที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาด้านการศึกษา ด้านงานโยธาของท้องถิ่น ด้านความสะดวกด้านสถานที่ในการให้บริการ และด้านความรวดเร็วในการให้บริการ

ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น

เนื้อหาของมาตรวัดและวิธีการวัดเป็นเช่นเดียวกันกับเรื่องที่แล้ว โดยกรณีนี้เป็นการแสดงความเห็นต่อการที่องค์กรท้องถิ่นได้ใช้ความพยายามในการแก้ไขปัญหารื่องต่าง ๆ

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพยายามในการแก้ปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่นโดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 1.83 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 1.77 , 1.89 , 1.79 และ 1.78 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนที่อยู่ในเขต อบต. มีความเห็นว่าพื้นที่ของตนมีความพยายามในการแก้ปัญหาสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ประชาชนเห็นว่าในพื้นที่ของตนมีความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้าน การให้การรักษาพยาบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การให้การศึกษาแก่ชุมชน และการป้องกันโรคติดต่อ

วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน

เป็นการนำวิธีแก้ปัญหาชุมชนหลาย ๆ วิธีมาสอบถาม เช่น พฤติกรรมการแก้ปัญหาของผู้นำชุมชน การพึ่งพาสื่อมวลชน การรับรู้การเสนอข่าวสารเพื่อแก้ปัญหาชุมชนจากสื่อมวลชน และความคิดเห็นต่อวิธีการตัดสินใจของประชาชน

การวัดพฤติกรรม จะใช้การตรวจสอบรายการแบ่งเป็น "เคย" (1 คะแนน) และ "ไม่เคย" (0 คะแนน) ความคิดเห็นต่อวิธีการตัดสินใจของชุมชน ใช้การกำหนดวิธีการเฉพาะให้ประชาชนเลือกว่าจะตัดสินใจตามวิธีการใด

ผลการศึกษาเป็นดังนี้ **พฤติกรรมทางบวกในการแก้ปัญหา** โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ .30 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .22 , .34 , .26 และ .18 คะแนน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นกรณีพบว่า **พฤติกรรมผู้นำในการเข้าร่วมแก้ปัญหาชุมชน** มีค่าเฉลี่ยของดัชนีโดยรวมเท่ากับ .47 และเมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของดัชนีเท่ากับ .30, .55, .40 และ .25 คะแนนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ อบต. เห็นว่าผู้นำในชุมชนมีบทบาทในการเข้ามาช่วยเหลือมาก ขณะที่ประชาชนในชุมชนฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี เห็นว่าผู้นำชุมชนมีบทบาทน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ **ในเรื่องการพึ่งพาสื่อมวลชนเพื่อแก้ปัญหาชุมชน** มีค่าเฉลี่ยของดัชนีโดยรวมเท่ากับ .09 และเมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ พบว่ามีค่าเฉลี่ยของดัชนีเท่ากับ .09, .08, .04 และ .07 คะแนนตามลำดับ นับว่ามีค่าคะแนนที่น้อยมากแสดงว่า ประชาชนยังมีพฤติกรรมการพึ่งพาสื่อมวลชนน้อย และประชาชนในพื้นที่ กทม. มีค่าคะแนนของการพึ่งพาน้อยที่สุด **ในเรื่องการรับรู้ข่าวสารการแก้ไขปัญหาชุมชนจากสื่อมวลชน** มีค่าเฉลี่ยของดัชนีโดยรวมเท่ากับ .30 และเมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ พบว่ามีค่าเฉลี่ย

ของดัชนีเท่ากับ .31, .27, .40 และ .27 คะแนนตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าประชาชนในพื้นที่ กทม. มีการรับรู้มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ เป็นเพราะสื่อให้ความสำคัญกับปัญหา กทม. มากกว่าพื้นที่ของจังหวัดนนทบุรี

ในด้านความคิดเห็นต่อวิธีการตัดสินใจของชุมชน เมื่อเกิดข้อโต้แย้งระหว่างประชาชนกับรัฐ ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.2 ต้องการให้มีระบบศาลปกครองตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มีเพียงร้อยละ 16.7 ที่เห็นว่าควรพึ่งสภาท้องถิ่น และมีเพียงร้อยละ 9.7 ที่คิดจะพึ่งราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนกลาง เมื่อไม่พอใจการบริหารงานท้องถิ่น ร้อยละ 58.5 เห็นว่าควรร้องเรียนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีถึงร้อยละ 30.8 ที่ระบุว่า จะทนอยู่ต่อไปโดยหวังว่าสักวันจะดีขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.5 ไม่คิดจะย้ายไปอยู่ในจังหวัดอื่น ขณะที่ร้อยละ 15.5 มีความคิดที่จะย้ายออกจากพื้นที่

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต

การมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิตพิจารณาจากพฤติกรรมในกรณีต่อไปนี้ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับท้องถิ่น การร้องเรียน การบริจาคเงิน การเข้าร่วมกลุ่มชุมชนบรรณรักษ์เพื่อแก้ปัญหา

ลักษณะของมาตรวัดจะเป็นการวัดแบบเรียงลำดับของพฤติกรรมจากมากไปหาน้อย แบ่งมาตรเป็น “เคยหลายครั้ง” (2 คะแนน) “เคยบ้าง” (1 คะแนน) และ “ไม่เคย” (0 คะแนน)

ผลการศึกษาเป็นดังนี้ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิตโดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ .62 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ .53 , .67 , .61 และ .52 คะแนน ตามลำดับ ประชาชนที่อยู่ในเขต อบต. จะมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมสูงสุด

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและแตกต่างกับรายการอื่น ๆ อย่างเด่นชัด ได้แก่พฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และเมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่พบว่า ประชาชนในพื้นที่ อบต. มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมมากที่สุดในเกือบทุกรายการ ยกเว้นการมีส่วนร่วมด้วยการบริจาคเงิน ที่ ประชาชนในพื้นที่ กทม. ใช้มากกว่าในพื้นที่อื่น ๆ แสดงให้เห็นว่า หน่วยการปกครองยิ่งเล็ก พฤติกรรมการมีส่วนร่วมจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้มาก

คุณภาพชีวิตของประชาชน

พิจารณารายละเอียดของคุณภาพชีวิตเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ความพอใจในการดำเนินชีวิต ความสุขในการดำเนินชีวิต ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม ความเท่าเทียมกันในสังคม และ การประสบเหตุร้ายในชุมชน

ลักษณะของมาตรวัดเป็นการเรียงลำดับความคิดเห็น จาก "มากที่สุด" (4 คะแนน) ถึง "น้อยที่สุด" (0 คะแนน) ยกเว้นมาตรวัดในเรื่อง การประสบเหตุร้ายในชุมชนที่อาศัยอยู่จะเป็นการ วัดแบบ "เคย" (1 คะแนน) และ "ไม่เคย" (0 คะแนน)

ผลการศึกษาเป็นดังนี้

ในด้านความพอใจในการดำเนินชีวิต พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 2.25 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 2.22 , 2.25, 2.37 และ 2.27 คะแนน ตามลำดับ ประชาชนใน กทม. มีความพอใจสูงกว่าพื้นที่อื่น

ในด้านความมีความสุขในการดำเนินชีวิต พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 2.44 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 2.45 , 2.42, 2.52 และ 2.45 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนใน กทม. ยังคงมีความสุขในการดำเนินชีวิตสูงกว่าพื้นที่อื่น

ในด้านความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 2.03 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 2.01 , 1.99, 2.13 และ 1.97 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนใน กทม. ยังคงมีระดับความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคมสูงกว่าพื้นที่อื่น

ในด้านความเท่าเทียมกันในสังคม พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ 2.17 คะแนน เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนีมีค่าเท่ากับ 2.32 , 2.09, 2.46 และ

2.22 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าประชาชนใน กทม. มีความรู้สึกด้านความเท่าเทียมกันในสังคมสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ ขณะที่ใน อบต. มีความรู้สึกด้านความเท่าเทียมกันต่ำที่สุด

ในด้านการประสมเหตุร้ายในชุมชนที่อาศัยอยู่ พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีอยู่ที่ .25 คะแนน (มาตรวัดอยู่ในช่วง 0 - 1) เมื่อแยกพิจารณาตามพื้นที่ โดยแบ่งพื้นที่เป็น (1) เขตเทศบาล (2) เขต อบต. (3) เขต กทม. และ (4) พื้นที่ฝั่งตะวันออกของจังหวัดนนทบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยของดัชนี มีค่าเท่ากับ .25 , .24, .25 และ .23 คะแนน ตามลำดับ แสดงว่าระดับการประสมเหตุร้ายมีค่าใกล้เคียงกันมาก

ความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

พิจารณาารูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่เหมาะสมกับจังหวัดนนทบุรี แบ่งลักษณะรูปแบบเป็น 6 รูปแบบดังนี้ คือ

- 1) เทศบาล
- 2) สุขาภิบาล โดยประชาชนมาจากการเลือกตั้ง
- 3) องค์การบริหารส่วนตำบล
- 4) รวมชุมชนของท่านเข้ากับกทม.และเป็นเขตการปกครองหนึ่งของ กทม.
- 5) ท้องถิ่นท่านเป็นเขตการปกครองหนึ่งของนนทบุรีและให้นนทบุรีจัดรูปแบบการปกครองแบบกรุงเทพมหานคร
- 6) รูปแบบอื่น ๆ ระบุ

ลักษณะของมาตรวัดจึงเป็นการแบ่งกลุ่มตามคุณลักษณะที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานตอบ

ผลการศึกษาพบว่า

ในเรื่องความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาล มีความต้องการรูปแบบจัดรูปแบบการปกครองแบบกรุงเทพมหานคร มากที่สุด ร้อยละ 32.4 รองลงมา ต้องการรูปแบบเทศบาล ร้อยละ 23.7 ประชาชนในเขตสุขาภิบาล มีความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล ประชาชนมาจากการเลือกตั้งมากที่สุด ร้อยละ 38.2 รองลงมามีความต้องการ การจัดรูปแบบการปกครองแบบ กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 20.2 ประชาชนในเขต อบต. มีความต้องการรูปแบบ องค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุด ร้อยละ 59.1 รองลงมา มีความต้องการ รูปแบบเทศบาล ร้อยละ 14.8 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่กับความต้องการรูปแบบต่างๆ พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างพื้นที่กับความต้องการ โดยมีค่า Chi-square = 333.39, df = 10, p = .0000 แสดงว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ต่างกัน มีความต้องการรูปแบบการปกครองที่แตกต่างกัน

ในเรื่องความต้องการรูปแบบองค์กรอิสระที่ขึ้นอยู่กับการดูแลของท้องถิ่น พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการให้ท้องถิ่นร่วมมือกันระหว่างท้องถิ่นจัดตั้งองค์กรเฉพาะ เพื่อให้บริการหลาย ๆ อย่าง ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันในหลายพื้นที่ ร้อยละ 54.2 รองลงมาคือท้องถิ่นควรร่วมมือกันระหว่างท้องถิ่นจัดตั้งองค์กรเฉพาะ เพื่อให้บริการเฉพาะอย่าง ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันในหลายพื้นที่ ร้อยละ 23.2

ส่วนที่สองการศึกษาเปรียบเทียบ

เป็นการศึกษาวิเคราะห์ตามตัวแบบในบทที่ 2 เพื่อพิจารณาว่า ลักษณะของพื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัย คุณสมบัติทั่วไปของบุคคล การอยู่อาศัยในท้องถิ่น และคุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยา ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-Test และสถิติ t-Test

ความต้องการรูปแบบการปกครองท้องถิ่นพิจารณาข้อมูลจากประชาชนทั้งหมดที่ศึกษาโดยเลือกเฉพาะ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ความต้องการรูปแบบเทศบาล (2) ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล (3) ความต้องการรูปแบบ อบต. และ (4) ความต้องการรูปแบบเดิม (เลือกเฉพาะผู้ที่เลือกรูปแบบที่เป็นอยู่ในพื้นที่ของตน)

ในการคิดค่าเฉลี่ยของความ ต้องการ ถ้าประชาชนเลือกรูปแบบดังกล่าวให้ค่าคะแนนเป็น "1" กรณีอื่น ๆ ให้ค่าคะแนนเป็น "0" ข้อสรุปจากการศึกษาพิจารณาจากตารางที่ 5.15 - 5.17

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A57 - A117 ในภาคผนวก

พื้นที่ที่ประชาชนอยู่อาศัยกับตัวแปรหลักอื่น ๆ

พื้นที่อยู่อาศัยพิจารณาเป็น 4 พื้นที่ ได้แก่ เขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล เขต อบต. และเขต กทม. ผลการศึกษา โดยใช้สถิติ F-Test จากตารางที่ 5.15 พบว่า พื้นที่ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ (5) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหาของชุมชน (6) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม (7) ความเท่าเทียมกันในสังคม (8) คุณภาพชีวิตโดยรวม และ (9) ความต้องการรูปแบบการปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบ

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A57 - A60 ในภาคผนวก

คุณสมบัติทั่วไปของบุคคลกับตัวแปรหลักอื่น ๆ

คุณสมบัติทั่วไปของบุคคลพิจารณาเป็น เพศ อายุ อาชีพหลัก อาชีพรอง ระดับการศึกษา ศาสนา และรายได้ ผลการศึกษา โดยใช้สถิติ F-Test (ใช้สถิติ t-Test กรณีตัวแปรเพศ และตัวแปร อาชีพรอง) รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A61 - A74 ในภาคผนวก

จากตารางที่ 5.15 พบว่า

เพศ ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความ คิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) ความ คิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหของชุมชน (5) ความเท่าเทียมกันในสังคม (6) ความต้องการรูปแบบ อบต. และ (7) ความต้องการรูปแบบเดิม

อายุ ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) พฤติกรรมการมี ส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (3) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ไขปัญหการบริหารงาน (4) ความ คิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหของชุมชน (5) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม (6) ความ เท่าเทียมกันในสังคม (7) การประสบเหตุร้ายในชุมชน และ (8) ความต้องการรูปแบบการปกครอง ท้องถิ่นทุกรูปแบบ

อาชีพหลัก ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น กรณีความคิดเห็นต่อปัญหการบริหารงานท้องถิ่น

อาชีพรอง ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) พฤติกรรม การมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (3) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหของชุมชน (4) ความพอใจ ในการดำเนินชีวิตโดยรวม (5) ความสุขในการดำเนินชีวิต และ (6) การประสบเหตุร้ายในชุมชน

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น กรณีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต และ การประสบเหตุร้ายในชุมชน

ศาสนา ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความ คิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) ความ พพอใจในการดำเนินชีวิตโดยรวม (5) ความสุขในการดำเนินชีวิต และ (6) การประสบเหตุร้ายใน ชุมชน

ตารางที่ 5.15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของประชาชนกับตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร : คุณสมบัติ	พื้นที่	เพศ	อายุ	อาชีพ หลัก	อาชีพ รอง	ระดับการ ศึกษา	ศาสนา	รายได้
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น	**	**	N.S.	**	N.S.	**	**	*
ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน	**	*	**	**	*	**	**	*
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต	**	**	**	**	**	N.S.	*	N.S.
ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น	N.S.	N.S.	N.S.	N.S.	N.S.	*	N.S.	N.S.
ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น	**	N.S.	**	**	N.S.	*	N.S.	N.S.
วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน	**	**	**	**	**	**	N.S.	**
ความพอใจในการดำเนินชีวิต	N.S.	N.S.	N.S.	**	*	**	**	**
ความสุขในการดำเนินชีวิต	N.S.	N.S.	N.S.	**	**	**	**	**
ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม	**	N.S.	**	**	N.S.	**	N.S.	N.S.
ความเท่าเทียมกันในสังคม	**	**	**	**	N.S.	**	N.S.	**
การประสบเหตุร้ายในชุมชน	N.S.	N.S.	*	**	*	N.S.	**	**
คุณภาพชีวิตโดยรวม	**	N.S.	N.S.	**	N.S.	**	N.S.	**
ความต้องการรูปแบบเทศบาล	**	N.S.	*	**	N.S.	**	N.S.	N.S.
ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล	**	N.S.	**	**	N.S.	**	N.S.	**
ความต้องการรูปแบบ อบต.	**	**	**	**	N.S.	**	N.S.	**
ความต้องการรูปแบบเดิม	**	*	**	**	N.S.	**	N.S.	**

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

N.S. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

รายได้ ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหาของชุมชน (4) ความพอใจในการดำเนินชีวิตโดยรวม (5) ความสุขในการดำเนินชีวิต (6) ความเท่าเทียมกันในสังคม (7) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (8) คุณภาพชีวิตโดยรวม (9) ความต้องการรูปแบบสุขภาพ (10) ความต้องการรูปแบบ อบต. และ (11) ความต้องการรูปแบบเดิมที่มีอยู่

การอยู่อาศัยในท้องถิ่นกับตัวแปรอื่น ๆ

การอยู่อาศัยในท้องถิ่นพิจารณาจาก สถานที่ทำงาน ลักษณะของบ้าน ระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น การมีชื่อในทะเบียนบ้าน และการติดต่อกับส่วนราชการ ผลการศึกษาโดยใช้สถิติ F-Test (ใช้สถิติ t-Test กรณีตัวแปรการมีชื่อในทะเบียนบ้าน และตัวแปรการติดต่อกับส่วนราชการ) ผลการศึกษาสรุปได้ตามตารางที่ 5.16

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A75 - A87 ในภาคผนวก

จากตารางที่ 5.16 พบว่า

สถานที่ทำงาน ที่แตกต่างกันที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น (1) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (2) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (3) ความต้องการรูปแบบเทศบาล และ (4) ความต้องการรูปแบบสุขภาพ

ลักษณะของบ้าน ที่แตกต่างกันที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น (1) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาคาการบริหารงาน (3) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม (4) ความต้องการรูปแบบเทศบาล และ (4) ความต้องการรูปแบบสุขภาพ

ระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น ที่แตกต่างกันที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น เรื่องการประสบเหตุร้ายในชุมชน

การมีชื่อในทะเบียนบ้าน ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน

ตารางที่ 5.16 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการอยู่อาศัยในท้องถิ่นกับตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร : การอยู่อาศัยในท้องถิ่น	สถานที่ทำงาน	ลักษณะของบ้าน	ระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่น	การมีชื่อในทะเบียนบ้าน	การติดต่อกับส่วนราชการ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น	**	*	**	N.S.	**
ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน	**	**	**	**	**
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต	*	*	**	**	**
ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น	N.S.	N.S.	*	*	N.S.
ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น	*	N.S.	**	N.S.	N.S.
วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน	**	**	**	N.S.	*
ความพอใจในการดำเนินชีวิต	**	*	**	N.S.	N.S.
ความสุขในการดำเนินชีวิต	**	**	*	N.S.	N.S.
ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม	*	N.S.	**	N.S.	N.S.
ความเท่าเทียมกันในสังคม	**	**	**	**	N.S.
การประสบเหตุร้ายในชุมชน	N.S.	*	N.S.	N.S.	*
คุณภาพชีวิตโดยรวม	**	**	**	*	N.S.
ความต้องการรูปแบบเทศบาล	N.S.	N.S.	*	*	N.S.
ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล	N.S.	N.S.	**	*	N.S.
ความต้องการรูปแบบ อบค.	**	**	**	**	*
ความต้องการรูปแบบเดิม	**	**	**	**	**

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

N.S. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

(2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (3) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น
(4) ความเท่าเทียมกันในสังคม (5) คุณภาพชีวิตโดยรวม และ (6) ความต้องการรูปแบบการปกครอง
ท้องถิ่นทุกรูปแบบ

การติดต่อกับส่วนราชการ ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่าง
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการ
ปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วม
ในการดำเนินชีวิต (4) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหาของชุมชน (5) การประสบเหตุร้ายใน
ชุมชน (6) ความต้องการรูปแบบ อบต. และ (7) ความต้องการรูปแบบเดิมที่มีอยู่

คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยากับตัวแปรอื่น ๆ

คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยาที่พิจารณาจาก ความพอใจของรายได้ ความคิดเห็นต่อระดับ
การพัฒนาของพื้นที่ ความพอใจในสภาพแวดล้อม และความผูกพันกับเพื่อนบ้าน ผลการศึกษาโดย
ใช้สถิติ F-Test (กรณีตัวแปรความพอใจของรายได้ และตัวแปรความพอใจในสภาพแวดล้อม ได้
นำข้อมูลมาแบ่งกลุ่มใหม่เป็น 2 กลุ่ม และใช้สถิติ t-Test ในการวิเคราะห์) ผลการศึกษารูปได้ตาม
ตารางที่ 5.17 รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A88 - A101 ในภาคผนวก

จากตารางที่ 5.17 พบว่า

ความพอใจของรายได้ ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่าง
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการ
ปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) ความพอใจในการดำเนิน
ชีวิตโดยรวม (4) ความสุขในการดำเนินชีวิต (5) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (6) คุณภาพชีวิตโดย
รวม และ(7) ความต้องการรูปแบบเทศบาล

ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของพื้นที่ ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีใน
เรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
โครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรม
การมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาการบริหารงาน
(5) ความพอใจในการดำเนินชีวิตโดยรวม (6) ความสุขในการดำเนินชีวิต (7) ความเท่าเทียมกันใน
สังคม (8) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (9) ความต้องการรูปแบบเทศบาล (10) ความต้องการรูป
แบบ อบต. และ(11) ความต้องการรูปแบบเดิมที่เคยเป็นอยู่

ตารางที่ 5.17 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยาในตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร : คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยา	ความพอใจของรายได้	ความคิดเห็นต่อระดับการพัฒนาของพื้นที่	ความพอใจในสภาพแวดล้อม	ความผูกพันกับเพื่อนบ้าน
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น	*	*	N.S.	N.S.
ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน	*	**	N.S.	**
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต	N.S.	*	N.S.	**
ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น	N.S.	N.S.	N.S.	**
ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น	N.S.	**	**	**
วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน	N.S.	N.S.	*	**
ความพอใจในการดำเนินชีวิต	**	**	N.S.	N.S.
ความสุขในการดำเนินชีวิต	*	*	N.S.	N.S.
ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม	N.S.	N.S.	**	N.S.
ความเท่าเทียมกันในสังคม	N.S.	**	**	**
การประสมทฤษฎีในชุมชน	**	**	**	N.S.
คุณภาพชีวิตโดยรวม	*	**	N.S.	**
ความต้องการรูปแบบเทศบาล	*	*	N.S.	**
ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล	N.S.	N.S.	*	**
ความต้องการรูปแบบ อบต.	N.S.	**	**	**
ความต้องการรูปแบบดิน	N.S.	**	**	**

** มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

N.S. ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$

ความพอใจในสภาพแวดล้อม ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในเรื่องต่อไปนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ (1) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาการบริหารงาน (2) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (3) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม (4) ความเท่าเทียมกันในสังคม (5) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (6) ความต้องการรูปแบบสุขภาพิบาล (7) ความต้องการรูปแบบ อบต. และ (8) ความต้องการรูปแบบเดิมที่เคยเป็นอยู่

ความผูกพันกับเพื่อนบ้าน ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ เรื่อง ยกเว้น (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความพอใจในการดำเนินชีวิตโดยรวม (3) ความสุขในการดำเนินชีวิต (4) ความความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม และ (5) การประสบเหตุร้ายในชุมชน

การศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะประชาชนในเขตเทศบาล

1. การเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ของเทศบาล ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลทั้ง 5 แห่งของจังหวัดนนทบุรี เพื่อพิจารณาว่าพื้นที่ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-Test

ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ของเทศบาลที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในตัวแปรต่อไปนี้ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (3) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหของชุมชน (4) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม (5) ความเท่าเทียมกันในสังคม (6) ความต้องการรูปแบบเทศบาล และ (7) ความต้องการรูปแบบสุขภาพิบาล

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A102 - A105 ในภาคผนวก

2. การเปรียบเทียบระหว่างเทศบาลในพื้นที่ฝั่งตะวันออก กับ เทศบาลในพื้นที่ฝั่งตะวันตก ฝั่งตะวันออกได้แก่ เทศบาลนครนนทบุรี รวมกับเทศบาลเมืองปากเกร็ด ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วย เทศบาลเมืองบางบัวทอง เทศบาลตำบลบางกรวย และ เทศบาลตำบลบางศรีเมือง รวมกัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเพื่อพิจารณาว่าพื้นที่ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-Test

ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในตัวแปรต่อไปนี้ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ไขปัญหาของชุมชน และ (3) ความเท่าเทียมกันในสังคม

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A106 - A109 ในภาคผนวก

การศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะประชาชนในเขต อบต.

1. การเปรียบเทียบโดยจำแนกพื้นที่ออกตามชั้นของ อบต. ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของ อบต. ชั้นต่าง ๆ ในจังหวัดนนทบุรี เพื่อพิจารณาว่าประชาชนที่อยู่อาศัยในชั้นของ อบต. ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-Test

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชั้นของ อบต. ที่แตกต่างกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ ตัวแปร ยกเว้นในเรื่อง ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A110 - A113 ในภาคผนวก

2. การเปรียบเทียบโดยจำแนก อบต. ออกตามอำเภอที่สังกัด ผู้วิจัยได้ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของ อบต. โดยจำแนก อบต. ออกตามอำเภอที่สังกัดเพื่อพิจารณาว่าประชาชนที่อยู่อาศัยใน อบต. ที่สังกัดอำเภอ ที่แตกต่างกันจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันหรือไม่ เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ F-Test

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อบต. ที่สังกัดต่างอำเภอกัน จะมีค่าคะแนนเฉลี่ยของดัชนีในตัวแปรหลักต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ ในทุก ๆ ตัวแปร

รายละเอียดพิจารณาเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A114 - A117 ในภาคผนวก

ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) (r) หาความสัมพันธ์ในกรณีต่าง ๆ ตามตัวแบบในบทที่ 2 ผลการศึกษาสรุปได้ตามตารางที่ 5.18

รายละเอียดที่รายงานเพิ่มเติมจาก ตารางที่ A118 - A120 ในภาคผนวก

รายละเอียดการศึกษาคือดังนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิต

ผู้วิจัยได้นำปัจจัย 6 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (2) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (5) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น และ (6) วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน มาหาความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิต ผลการศึกษาคือ

1. ความพอใจในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

2. ความสุขในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ ยกเว้นด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น และด้านวิธีการแก้ปัญหาของชุมชน ที่ไม่พบความสัมพันธ์

3. ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ ยกเว้นด้าน วิธีการแก้ปัญหาของชุมชนที่มีความสัมพันธ์โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .01$ ส่วนด้านพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต ไม่พบความสัมพันธ์

4. ความเท่าเทียมกันในสังคม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับ ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น และวิธีการแก้ปัญหามุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.001$ และมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน กับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

5. การประสบเหตุร้าย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

6. **คุณภาพชีวิตโดยรวม** มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ ปัจจัยทั้ง 6 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ ยกเว้นด้าน วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน ที่ไม่พบความสัมพันธ์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบการปกครองท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 6 ด้านข้างต้นมาหาความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า

1. **ความต้องการรูปแบบเทศบาล** มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับ วิธีการแก้ปัญหาชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

2. **ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล** มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กับ วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

3. **ความต้องการรูปแบบ อบต.** มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น และวิธีการแก้ปัญหาของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม กับ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

4. **ความต้องการรูปแบบเดิม** มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทั้ง 6 ด้าน เช่นเดียวกับกรณีของความต้องการรูปแบบ อบต. ทุกประการ

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตกับความต้องการรูปแบบการปกครองท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้นำตัวแปรคุณภาพชีวิตทั้งหมดมาหาความสัมพันธ์กับความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า

1. **ความต้องการรูปแบบเทศบาล** ไม่พบว่ามีสัมพันธ์ กับ ตัวแปรคุณภาพชีวิตในทุก ๆ ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

2. **ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล** มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้านความเท่าเทียมกันในสังคม และด้านคุณภาพชีวิตโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

3. **ความต้องการรูปแบบ อบต.** มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ตัวแปรคุณภาพชีวิตด้านความเท่าเทียมกันในสังคม และด้านคุณภาพชีวิตโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

ตารางที่ 5.18 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา : การศึกษาข้อมูลจากประชาชน

ตัวแปรที่ศึกษา	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น												
2. ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน												
3. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต												
4. ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น												
5. ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น												
6. วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน												
7. ความพอใจในการดำเนินชีวิต	**	**	**	**	**	**						
8. ความสุขในการดำเนินชีวิต		**	**	**	**							
9. ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม	**	**		**	**	*						
10. ความเท่าเทียมกันในสังคม	*				**	**						
					(-)	(-)						
11. การประจบสอสุดสอยในชุมชน			**		*	**						
					(-)							
12. คุณภาพชีวิตโดยรวม	**	**	**	**	**							
13. ความต้องการรูปแบบเทศบาล						*						
						(-)						
14. ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล	*					**				*		*
	(-)									(-)		(-)
15. ความต้องการรูปแบบ อบต.		**	**		**	**				**		**
		(-)								(-)		(-)
16. ความต้องการรูปแบบเดิม		**	**		**	**	*			**	**	*
		(-)								(-)	(-)	(-)

** สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$

* สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

(-) สัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

4. ความต้องการรูปแบบเดิม มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับ ตัวแปรคุณภาพชีวิต ด้านความเท่าเทียมกันในสังคม และด้านการประชนเหตุร้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .001$ และกับ ตัวแปรคุณภาพชีวิตโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรความพอใจในการดำเนินชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

ส่วนที่ 4 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบการปกครอง

และคุณภาพชีวิตของประชาชน

การศึกษาในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายความสำคัญของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบการปกครอง และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression) เป็นเครื่องมืออธิบาย รายละเอียดของตัวแปรนำมาจากตัวแบบการศึกษาข้อมูลจากประชาชนในบทที่ 2 โดยเลือกวิเคราะห์เฉพาะตัวแปรที่มีการวัดโดยใช้ค่าเฉลี่ย

รายละเอียดของตัวแปรที่นำมาศึกษาวิเคราะห์เป็นดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น
2. ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน
3. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต
4. ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น พิจารณาเป็น 2 ตัวแปร คือ
 - 4.1) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น
 - 4.2) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น
5. วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน
6. คุณสมบัติเฉพาะของประชาชน พิจารณาเฉพาะตัวแปรการอยู่อาศัยในท้องถิ่น แบ่งเป็น 2 ตัวแปรย่อย คือ
 - 6.1) การมีสาธารณูปโภค
 - 6.2) การมีบริการสาธารณะ
7. คุณสมบัติทางสังคมจิตวิทยา พิจารณาเฉพาะ 2 ตัวแปรย่อย คือ
 - 7.1) ความพอใจในสาธารณูปโภค
 - 7.2) ความพอใจในบริการสาธารณะ
8. คุณภาพชีวิตของประชาชน พิจารณาจากตัวแปรย่อยต่อไปนี้
 - 8.1) ความพอใจในการดำเนินชีวิต

- 8.2) ความสุขในการดำเนินชีวิต
- 8.3) ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักในสังคม
- 8.4) ความเท่าเทียมกันในสังคม
- 8.5) การประสบเหตุร้ายในชุมชน
- 8.6) คุณภาพชีวิตโดยรวม (เป็นค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรที่ 8.1 - 8.4 เนื่องจากการประสบเหตุร้ายในชุมชนใช้การวัดด้วยมาตรคนละชนิด)

9. ความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น พิจารณาเป็น

- 9.1) ความต้องการรูปแบบเทศบาล
- 9.2) ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล
- 9.3) ความต้องการรูปแบบ อบต.
- 9.4) ความต้องการรูปแบบเดิม (ไม่ต้องการให้มีการเปลี่ยนไปจากรูปแบบที่ใช้อยู่)

การศึกษาในส่วนนี้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 เรื่อง ได้แก่

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น เป็นการนำเอาตัวแปรที่ 1 ถึง 8 มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระเพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรแต่ละตัวจะสามารถอธิบายตัวแปรตามคือความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่นได้เพียงใด กลุ่มของตัวแปรอิสระจะพิจารณาเป็นสองกรณีคือ กรณีแรก พิจารณาตัวแปรคุณภาพชีวิตจากตัวแปรองค์ประกอบทุกตัว รวมถึงตัวแปรคุณภาพชีวิต โดยรวมด้วย กรณีที่สอง พิจารณาเฉพาะตัวแปรคุณภาพชีวิตโดยรวมโดยคัดตัวแปรองค์ประกอบออกไป ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มของตัวแปรอิสระ ไม่สามารถอธิบายตัวแปรตาม ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล และความต้องการรูปแบบ อบต. ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดของการศึกษาจึงนำเสนอเฉพาะ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบเดิม และความต้องการรูปแบบเทศบาล รายละเอียดพิจารณาจากตารางที่ A122 - A125 ในภาคผนวก

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นการนำเอาตัวแปรที่ 1 ถึง 7 มากำหนดเป็นตัวแปรอิสระเพื่อพิจารณาว่า ตัวแปรแต่ละตัวจะสามารถอธิบายตัวแปรตามคือคุณภาพชีวิตของประชาชนได้เพียงใด การวิเคราะห์ได้แยกพิจารณาเป็น 6 กรณีตามรายละเอียดของตัวแปรคุณภาพชีวิต (ตัวแปรที่ 8.1 - 8.6) รายละเอียดพิจารณาจากตารางที่ A126 ในภาคผนวก

การหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ก่อนการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ทำการศึกษา ในทั้งสองกรณีข้างต้น รายละเอียดเป็นดังนี้

กรณีที่ 1 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

1. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความต้องการรูปแบบเดิมสูงสุด ได้แก่ ความเท่าเทียมกันในสังคม แต่เป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r = -.2599$)
2. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรความต้องการรูปแบบเทศบาลสูงสุด ได้แก่ วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน แต่เป็นความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ($r = -.0787$) มีค่าน้อยมาก และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$
3. กลุ่มของตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงสุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ ตัวแปรคุณภาพชีวิตโดยรวม กับ ความสุขในการดำเนินชีวิต ความพอใจต่อการดำเนินชีวิต และ ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม ($r = .7678, .7422$ และ $.6798$) ซึ่งล้วนเป็นตัวแปรองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตโดยรวม นอกจากนี้ตัวแปรความพอใจต่อการดำเนินชีวิต ยังมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงกับ ตัวแปรความสุขในการดำเนินชีวิต ($r = .6538$)
4. หากไม่พิจารณาตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตโดยรวม กลุ่มของตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันเองสูงสุดเรียงตามลำดับ ได้แก่ การมีบริการสาธารณะ กับ ความพอใจในบริการสาธารณะ ($r = .5861$) การมีสาธารณูปโภค กับ ความพอใจในสาธารณูปโภค ($r = .5021$) และ การมีบริการสาธารณะ กับ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน ($r = .4894$)

กรณีที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

1. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตโดยรวมสูงสุด ได้แก่ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน ($r = .3320$)
2. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้านความพอใจในการดำเนินชีวิตสูงสุด ได้แก่ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน ($r = .3067$)
3. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้าน ความสุขในการดำเนินชีวิตสูงสุด ได้แก่ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน ($r = .2910$)
4. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้าน ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคมสูงสุด ได้แก่ ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน ($r = .2866$)
5. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้าน ความเท่าเทียมกันในสังคมสูงสุด ได้แก่ วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน แต่เป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ ($r = -.2244$)
6. ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรคุณภาพชีวิตด้านการประสบเหตุร้ายในชุมชนสูงสุด ได้แก่ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต ($r = .2338$)
7. สำหรับความสัมพันธ์กันเองของกลุ่มตัวแปรอิสระ เป็นดังข้อ 4 ของกรณีที่ 1

มีข้อสังเกตว่า ระดับความเป็นเมืองของชุมชนจะมีผลต่อคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้าน สำหรับพฤติกรรมทางบวกในแก้ปัญหาของชุมชนกลับมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้สึกลำบากเหมือนกันในสังคม และยังมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิตมากกลับยิ่งประสบเหตุร้ายมากตามไปด้วย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบในการปกครองท้องถิ่น

ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์หาคัดน้อยพหุ ทั้งการกำหนดตัวแปรทุกตัวเข้าสู่สมการ และการใช้วิธี stepwise เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่จะสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ดีที่สุดเข้าสู่สมการ โดยศึกษาตัวแปรตามทั้ง 4 ตัว คือ ความต้องการรูปแบบเดิม ความต้องการรูปแบบเทศบาล ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล และ ความต้องการรูปแบบ อบต. พบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายได้มีเพียง 2 ตัวแปรคือ ความต้องการรูปแบบเดิม และ ความต้องการรูปแบบเทศบาล ส่วน ตัวแปร ความต้องการรูปแบบสุขาภิบาล และ ความต้องการรูปแบบ อบต. ไม่พบว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงมิได้นำเสนอไว้ รายละเอียดของผลการศึกษามีดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบเดิม

ตัวแปรอิสระทั้ง 16 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเดิมได้ร้อยละ 25.90 โดยมีค่า $R^2 = .2590$ และมีขนาดค่า $F = 11.46$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย ด้วยวิธี stepwise พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ ตามลำดับมีดังนี้ (1) ความเท่าเทียมกันในสังคม (2) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน (3) การมีบริการสาธารณะ (4) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (5) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (6) การมีสาธารณูปโภค (7) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (8) ความสุขในการดำเนินชีวิต (9) คุณภาพชีวิตโดยรวม สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเดิมได้ร้อยละ 24.84 โดยมีค่า $R^2 = .2484$ และมีขนาดค่า $F = 18.29$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรหลักในด้านคุณภาพชีวิตโดยรวม โดยมีได้นำตัวแปรในเรื่องความพอใจในการดำเนินชีวิต ความสุขในการดำเนินชีวิต ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม และความเท่าเทียมกันในสังคม เข้าสู่สมการพบว่า สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเดิมได้ร้อยละ 23.15 โดยมีค่า $R^2 = .2315$ และมีขนาดค่า $F = 12.42$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย ด้วยวิธี stepwise พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ ตามลำดับมีดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน (2) การมีบริการสาธารณะ (3) การประสบเหตุร้าย (4) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (5)

คุณภาพชีวิตโดยรวม (6) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (7) การมีสาธารณูปโภค สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเดิมได้ร้อยละ 21.60 โดยมีค่า $R^2 = .2160$ และมีขนาดค่า $F = 19.68$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

จะพบว่า ตัวแปรที่เคยมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามก็ยังคงมีอิทธิพลต่อไป แม้ว่าจะตัดตัวแปรบางตัวออกไป แต่อำนาจการอธิบายตัวแปรตามก็มีได้ลดน้อยลงไปกว่าเดิมมาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบเทศบาล

ตัวแปรอิสระทั้ง 16 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเทศบาลได้ ร้อยละ 4.62 โดยมีค่า $R^2 = .0462$ และมีขนาดค่า $F = 1.68$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย ด้วยวิธี stepwise พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ ตามลำดับดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน (2) การมีบริการสาธารณะ สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเทศบาลได้ร้อยละ 2.62 โดยมีค่า $R^2 = .0262$ และมีขนาดค่า $F = 7.23$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$ แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรหลัก ในด้านคุณภาพชีวิตโดยรวม โดยมีได้นำตัวแปรในเรื่อง ความพอใจในการดำเนินชีวิต ความสุขในการดำเนินชีวิต ความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม และความเท่าเทียมกันในสังคม เข้าสู่สมการ พบว่า สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเทศบาลได้ร้อยละ 4.04 โดยมีค่า $R^2 = .0404$ และมีขนาดค่า $F = 1.84$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .05$ แต่เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย ด้วยวิธี stepwise พบว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ ตามลำดับดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน (2) การมีบริการสาธารณะสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความต้องการรูปแบบเทศบาลได้ร้อยละ 2.62 โดยมีค่า $R^2 = .0262$ และมีขนาดค่า $F = 7.23$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

ดังนั้นจะพบว่า ไม่ว่าจะวิเคราะห์ตัวแปรหลัก หรือตัวแปรย่อย ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามย่อมเข้าสู่สมการเสมอ แต่ในการวิเคราะห์ตัวแปรทุกตัวที่เข้าสู่สมการ ความสุขในการดำเนินชีวิตไม่สามารถเข้าสู่สมการได้ เพราะความสุขในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆสูง ทำให้เมื่อตัวแปรอื่นเข้าสู่สมการไปแล้ว ความสุขในการดำเนินชีวิตจึงไม่ได้เข้าสู่สมการ ซึ่งปัญหานี้เรียกว่าเกิด Multicollinearity

กล่าวโดยสรุป จะพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความต้องการรูปแบบเทศบาลมากที่สุด คือ ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน และ การมีบริการสาธารณะ ซึ่งจะอิทธิพลสูงกว่าตัวแปรอื่นๆ ส่วนในเรื่องความต้องการรูปแบบเดิมนั้น จะมีตัวแปรที่มีอิทธิพลหลายตัว หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่ามีหลายปัจจัยในการกำหนดความต้องการรูปแบบเดิม คือ (1) ความเท่า

เหมือนกันในสังคม (2) ความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาในการบริหารงาน (3) การมีบริการสาธารณะ (4) การประสบเหตุร้ายในชุมชน (5) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (6) การมีสาธารณูปโภค (7) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (8) ความสุขในการดำเนินชีวิต และ (9) คุณภาพชีวิตโดยรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

ในส่วนนี้ได้ทำการทดสอบเฉพาะวิธี stepwise เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดกับคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ ผลของการศึกษา พบว่า

1. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพอใจในการดำเนินชีวิต** ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความพอใจในการดำเนินชีวิต สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (4) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (5) การมีบริการสาธารณะ (6) การมีสาธารณูปโภค โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความพอใจในการดำเนินชีวิต ได้ ร้อยละ 17.88 โดยมีค่า $R^2 = .1788$ และมีขนาดค่า $F = 20.66$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

2. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการดำเนินชีวิต** ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขในการดำเนินชีวิต สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (3) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (4) วิธีการแก้ปัญหของชุมชน ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความสุขในการดำเนินชีวิต ได้ ร้อยละ 15.95 โดยมีค่า $R^2 = .1595$ และมีขนาดค่า $F = 27.67$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

3. **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม** ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อมั่นในสถาบันหลักของสังคม สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (3) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (4) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น และ (5) ความพอใจในสาธารณูปโภค โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเชื่อมั่นใน

สถาบันหลักของสังคม ได้ ร้อยละ 17.66 โดยมีค่า $R^2 = .1766$ และมีขนาดค่า $F = 25.17$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเท่าเทียมกันในสังคม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเท่าเทียมกันในสังคม สามารถเรียงตามลำดับได้ดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (2) ความพอใจในสาธารณูปโภค (3) การมีสาธารณูปโภค (4) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (5) วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน (6) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (7) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความเท่าเทียมกันในสังคม ได้ ร้อยละ 18.24 โดยมีค่า $R^2 = .1824$ และมีขนาดค่า $F = 18.81$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประสบเหตุร้ายในชุมชน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การประสบเหตุร้ายในชุมชน สามารถเรียงตามลำดับดังนี้ (1) ความพอใจในบริการสาธารณะ (2) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (3) ความพอใจในสาธารณูปโภค (4) การมีสาธารณูปโภค (5) วิธีการแก้ปัญหาของชุมชน (6) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (7) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ความพอใจในการดำเนินชีวิต ได้ ร้อยละ 11.72 โดยมีค่า $R^2 = .1172$ และมีขนาดค่า $F = 11.26$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$

6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตโดยรวม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ คุณภาพชีวิตโดยรวม สามารถเรียงตามลำดับดังนี้ (1) ความคิดเห็นต่อระดับความเป็นเมืองของชุมชน (2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างการปกครองท้องถิ่น (3) ความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานท้องถิ่น (4) พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการดำเนินชีวิต (5) ความพอใจในการบริการสาธารณะ (6) ความคิดเห็นต่อความพยายามในการแก้ปัญหาท้องถิ่น (7) การมีสาธารณูปโภค โดยปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ คุณภาพชีวิตโดยรวม ได้ ร้อยละ 20.72 โดยมีค่า $R^2 = .2072$ และมีขนาดค่า $F = 20.16$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = .01$